

Vazgeçtim

– oguz1017 · 12 Haziran 2021

Geçer diye kendimi kandırıp durdum bunca zaman. Yaşadıklarım kaldı elde. Etrafımda gördüğüm her şey akıp gitti zamanla.. Yaşadıklarımınla baş başa kaldım. Herkes sağırdı çığlıklarına, Herkes kördü hüznüme. Sahi Ben kimim, ben neyim? Sahi neydi bunca yaşadıklarım... Kendi hayat arabamın arka koltuğunda oturarak direksiyona kim geçtiyse kim nereye gittiyse oraya gittim, oraya sürüklendim. Hep yabancı yerlerde buldum kendimi. Soğuk bir yalnızlık bana rehberlik etti. Yalnızlık bana Sevdiklerimi tanıtıyordu. Tanıtıyordu çünkü daha önce hiç öyle görmemiştim, çünkü daha Önce hiç öyle bilmemiştim hiç kimseyi ! Anlattıkça uzaklaşıyordum, anladıkça uzaklaşıyordum herkesten.. İyice gezip görmüştüm herkesi...Bu yolculukta bana rehberlik eden yalnızlık dışında kimsenin olmadığını fark ettim.Yollar bitmek bilmedi Ben de durmak bilmedim hiç. İnatla kendimi kandırmaya devam ettim. "Yok ya! O kadar da değildir. " dedim kendi kendime. Yok artık dedikçe hakikatin bataklığında çırpınırken buluyordum kendimi.. Ne kadar kaçmaya çalışsam da gerçekler beni kendine çekiyordu..SONRA BAKTIM Kİ gerçek sandığım her ne varsa bir bir yalan oldu. Uzaklaştım her şeyden.. Yalnızca gerçekler kaldı bana.. Ne yapsam da , ne kadar çabalasam da hiçbir şeyin eskisi gibi olamayacağını öğrendim. Çok geç oldu belki ama bu kıt beynim kabullendi artık..